

jeg mener ogsaa, at det er en Etat, hvis Lønninger, naar der bliver Lejlighed dertil, bør tages op til Overvejelse af Lovgivningsmagten, om muligt næste Aar.

Jeg vil meget haabe, at det kommende Udvalg vil arbejde energisk paa Lovforslaget og vil søge at faa det fremmet. Hvis det ikke bliver fremmet, vil det blive en stor Skuffelse for de Embedsmænd, der her er Tale om, først og fremmest naturligvis for dem, der hidtil ikke har haft en fast Ordning af deres Lønninger, Tjenestemændene ved Nationalmuseet og Statsbiblioteket i Aarhus, men ogsaa for en Del af de Embedsmænd, som tidligere har været lønnede efter de nu bestaaende Love, baade ved de to københavnske Biblioteker og ved Rigsarkivet, thi for adskillige af disse Tjenestemænd indeholder Lovforslaget ret betydelige Forbedringer.

Ellinger: Den højtærede Minister udtalte, at hvis jeg fastholdt, at Overbibliotekaren i Aarhus skulde lønnes ligesom de københavnske Overbibliotekarer med fra 6,000 Kr. til 6,800 Kr., var han bange for — saaledes forstod jeg Ministeren —, at jeg derved vilde give Lovforslaget Gift. Men det forstaar jeg ikke. Jeg tror ikke, det vilde volde særlig meget Besvær, men jeg synes, det er en underlig Fremgangsmaade, Ministeren har brugt, og en underlig Tankegang, Ministeren har. Han siger: Jeg vil gerne give Funktionærerne ved Statsbiblioteket i Aarhus noget højere Løn, end de nu har, men hvis de ikke faar lige saa meget som de københavnske Bibliotekers, interesserer dette Spørgsmaal mig ikke, og da jeg nu ikke tror, jeg kan faa Tjenestemændene ved Statsbiblioteket i Aarhus op paa saa høje Lønninger, som Tjenestemændene ved de københavnske Biblioteker har, skal Lønningerne for de store københavnske Biblioteker og Rigsarkivet sættes ned, for at de kan komme paa Niveau med Statsbibliotekets i Aarhus. Det er en saa besynderlig Tankegang, at jeg slet ikke forstaar den. Jeg synes, Ministeren skulde lade Rigsdagen om, hvorvidt den vil sætte disse to Grupper — Statsbiblioteket i Aarhus og Bibliotekerne i København — paa samme Trin eller ej, og i øvrigt være glad ved den Forbedring, han kan give Tjenestemændene ved Statsbiblioteket i Aarhus. Jeg tror, at det er en Tankegang, som ogsaa raader hos disse. For øvrigt skal jeg ikke paa nogen Maade have noget imod, at Tjenestemændene ved Statsbiblioteket i Aarhus kommer op paa disse højere Løn-

ninger, selv om det er et ganske godt Spring. I øvrigt er det ikke ualmindeligt, at den, der forestaar en stor Virksomhed, paa Grund af det større Ansvar, der er forbundet dermed, faar en højere Løn end den, der forestaar en mindre Virksomhed. Her kan der være saa meget mere Grund til at lade et saadant Forhold raade, som jo Overbibliotekaren ved Statsbiblioteket i Aarhus i alt Fald kan være kvalificeret til at faa en af de ledende Stillinger ved de københavnske Biblioteker, og saa kunde f. Eks. en underordnet Embedsmand herovre rykke op i Overbibliotekarstillingen i Aarhus. Det synes jeg er saa uhyre nemt og lige til, at jeg ikke forstaar, at Ministeren stiller sig paa et saa doktrinært Standpunkt.

Jeg vil endvidere henstille, at vi lader være at tale om disse Standardlønninger, for det er ganske hen i det blaa. Vi har ingen Standardlønninger, og der er heller ikke nogen synderlig Bestræbelser for at lave Standardlønninger. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har forset sig paa de ulykkelige Lønningslove for de 4 Etater med de 23 Lønningsklasser, hvori der indenfor adskillige Klasser er Underafdelinger A., B. og C. Det er ikke noget attraaværdigt, og desuden er det umuligt at skabe saadanne Standardlønninger, naar det ikke drejer sig om Virksomheder, som nogenlunde svarer til hinanden. Men maa jeg spørge, hvor det ærede Medlem blev af, da vi nys behandlede nogle Lønningslovforslag? Nu skal vi altsaa ogsaa have denne Lønningslov til Dels i Overensstemmelse med de ulykkelige Lønningslove for de 4 Etater. Men jeg erindrer ikke, at det ærede Medlem, da vi forleden behandlede Lønningerne for Dommerstanden, var oppe at foretage en Sammenligning mellem, hvad der blev foreslaaet; og disse ulykkelige Standardlønninger i Lønningslovene for de 4 Etater. Og for ikke mange Dage siden forelaa der fra Ministeren for offentlige Arbejder et Lovforslag, hvori det foresloges, at en Jurist paa omtrent samme Trin som en Kontorchef i et Ministerium med Hensyn til Ansvar og Uddannelse o. s. v., som skulde ansættes ved Statsbanerne, skulde begynde med en Løn, som var 1,000 Kr. højere end den, en Departementschef nu ender med, og at han skulde ende med samme Gage, som en Minister nu har. Men hvor er Standarden saa henne? Det forstaar jeg ikke. Jeg synes, man skulde lade være med at tale om den; man skal ikke tale om Principper, hvor der ingen er, og hvor det